

N:o 71.

Uppläst och godkänt hos Första Kammaren den 12 Juni 1883.

— — — — Andra Kammaren den 12 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition (N:o 11) med förslag till ändringar i förordningarna om kommunalstyrelse på landet, om kommunalstyrelse i stad, om landsting samt om kommunalstyrelse i Stockholm.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 32.)

Till Konungen.

I proposition af den 19 sistlidne Januari (N:o 11) har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga till efterrättelse från och med år 1884 förslag till ändrad lydelse af §§ 57, 58, 59, 60, 61 och 64 i förordningen om kommunalstyrelse på landet, §§ 12, 14, 57, 58, 59 och 64 i förordningen om kommunalstyrelse i stad, §§ 6, 12, 40 och 41 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm samt §§ 47 och 48 i förordningen om landsting, samtliga dessa förslag, med undantag af dem, som angå §§ 60 och 61 i förordningen om kommunalstyrelse på landet, §§ 58 och 59 i förordningen om kommunalstyrelse i stad, § 41 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm och § 47 mom. 1 i förordningen om

landsting, dock under förutsättning, att Riksdagen godkände Eders Kongl. Maj:ts proposition af den 8 Januari detta år med förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

Sedan Eders Kongl. Maj:ts åberopade förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst i hithörande hufvudsakliga delar icke blifvit af Riksdagen godkändt, har Riksdagen, som förty ansett hvad Eders Kongl. Maj:t i förevarande ämne under ofvan nämnda förutsättning föreslagit hafva förfallit, icke haft att taga i slutligt öfvervägande annat än hvad Eders Kongl. Maj:t deruti föreslagit oberoende af nämnda förutsättning.

Riksdagen, som vill i särskild skrifvelse yttra sig om Eders Kongl. Maj:ts förslag till ändring i § 41 af förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm, har, beträffande öfriga i Eders Kongl. Maj:ts förevarande proposition framställda förslag, icke funnit anledning till annan erinran än att, då enligt § 57 Regeringsformen kommunallagar stiftas af Konung och Riksdag gemensamt, de nu ifrågasatta ändringarna i dessa lagar böra beslutas i form af förändringar försedda med rubrik och inledning, om hvilka förordningars ordalydelse fullständig samstämmighet mellan Konung och Riksdag måste åvägabringas, samt att, då förevarande förslag icke åsyfta verkliga ändringar, utan endast närmare förtydliganden af gällande lagbud, någon bestämmelse om den tid, från och med hvilken de nya författningarna skola lända till efterrättelse, icke torde vara erforderlig.

Af nu anförda skäl har Riksdagen ej kunnat bifalla Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande förslag i oförändradt skick, men deremot för sin del beslutit följande:

a.

Förordning angående ändrad lydelse af §§ 60 och 61 i förordningen om kommunalstyrelse på landet.

Härigenom förordnas, att §§ 60 och 61 i förordningen om kommunalstyrelse på landet skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 60.

Der i lag eller allmän författning stadgadt är, att kommunalutskyld endast från vissa af de i § 57 omnämnda beskattningsföremål skall utgå,

eller att för deltagande i sådan utskyld andra grunder skola följas, eller att vissa från skattskyldighet till kommunen eljest befriade medlemmar skola till fyllande af särskilda behof bidraga, gäller till efterrättelse hvad sålunda förordnad är. I öfrigt eger kommunalstämma ej besluta afvikelse från de i §§ 57 och 58 för kommunalutskylders utgörande stadgade grunder.

§ 61.

Då fråga om ny utskyld förkommer, skall grunden för dess uttaxering först bestämmas i enlighet med hvad i §§ 57, 58 och 60 stadgas.

b.

Förordning angående ändrad lydelse af §§ 58 och 59 i förordningen om kommunalstyrelse i stad.

Häri genom förordnas, att §§ 58 och 59 i förordningen om kommunalstyrelse i stad skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 58.

Der i lag eller allmän författning stadgad är, att viss utskyld skall utgå efter annan än den i nästföregående § mom. 1 bestämda allmänna grund, eller att vissa från skattskyldighet till staden eljest befriade invånare skola till fyllande af särskilda behof bidraga, skall till efterrättelse gälla hvad i thy fall förordnad är. I öfrigt må afvikelse från sagda grund icke i annan mån ske än § 59 medgifver.

§ 59.

Skulle i andra fall än dem, som genom § 58 bestämmas, förslag hos stadsfullmäktige eller allmän rådstuga väckas, att vissa till staden skattskyldige böra, i fråga om uttaxering af utskyld för visst ändamål, antingen helt och hållet från bidrag befrias eller deri vinna nedsättning, då

skall genom samfäld omröstning först afgöras, huruvida ett sådant förslag, hvilket dock icke må afse påläggande af personlig eller efter matlag utgående afgift, bör under närmare pröfning komma.

Skall sådant förslag under vidare pröfning tagas, bör det, innan det af stadsfullmäktige eller allmän rådstuga till slutligt afgörande företages, öfverlemnas till magistraten, som vidtager den förberedande utredning, frågan kräfver.

c.

Förordning angående ändrad lydelse af § 47 mom. 1 i förordningen om landsting.

Häri genom förordnas, att § 47 mom. 1 i förordningen om landsting skall erhålla följande ändrade lydelse:

I fråga om bestämmande af afgifter eller arbetsbidrag för sådana företag eller åtgärder, till hvilka bidrag böra enligt lag från hemman och fastighet utgå, eller i afseende å hvilka andra grunder för kostnadernas uttaxering äro fastställda, gäller till efterrättelse hvad i thy fall stadgadt är. I öfrigt må landstinget, med afseende på ett ifrågastäldt företags beskaffenhet, särskildt bestämma grunden för uttaxering af de medel, som för dess utförande erfordras; dock att, med undantag för den i särskild författning stadgade sjukvårdsafgift, ingen personlig eller efter matlag utgående afgift må af landstinget beslutas.

Sitt sålunda fattade beslut får Riksdagen härmed för Eders Kongl. Maj:t tillkännagifva.

Med undersåtlig vördnad.

Stockholm den 13 Juni 1883.